

Základní pokyny k formátování textu:

Text je napsaný a odevzdaný ve wordu (nikoliv v pdf), Times New Roman, velikost písma 12, řádkování 1.5, odsazení odstavců 0.5 na horní liště. Pravý okraj je zarovnaný.

Odsazování odstavce (příklad) – podnadpis neodsazujeme a první odstavec také ne.

Poznámku pod čarou děláme pomocí příslušného tlačítka ve wordu, nikoliv ručně.

Orientalismus ako (súčasný) problém

Problém orientalizmu predložil Said (1985), keď poukázal na Európanov rozširované predstavy, ktoré neboli založené na reálnej skúsenosti a často neodpovedali realite. Boli plné kultúrnych stereotypov a predsudkov. Tým rozpútal pomerne rozsiahlu debatu. Problémom je podľa neho priveľký univerzalizmus a „chápanie osobných mentálnych zážitkov ako historicky validných faktov“ (Said, 1985, s. 102).

Said hovorí, že reprezentácie Východu jsou ovplyvnené kultúrnym pozadím a mocenskými úmyslami ich autorov (Said, 1985, s. 94-95). Said hovorí, že „Západ vytvoril konštrukt ‚Orientu‘ ako časť procesu zväčšovania moci Západu“ (1985, s. 96).

Bibliografie:

SAID, Edward W. *Orientalism*. London: Pantheon Books, 1985. ISBN: 978-0-394-42814-7.

Druhy řezů písem

normální

kurzíva (tzv. italika) – zvýraznění důležitých pojmů; latinský výrazy (*de facto*); pinyin (kromě vlastních jmen); někdy přímé citace

tučné (tzv. bold) – názvy kapitol apod.; v textu spíše nepoužíváme

tučná kurzíva

podtržené písmo - nepoužívat

Odstavec

Odstavec slouží k vyznačení skupiny myšlenek, resp. rozvinuté jedné myšlenky.

Skupina odstavců (s odsazením prvního řádku) bývá při významnějším tematickém posunu oddělena od jiné takové samostatné skupiny prázdným řádkem; případně je to podkapitola s vlastním názvem.

Text viditelně strukturujeme – odstavce, kapitoly.

Odstavec zabírající cca stránku je ve vědeckém prostředí podezřelý, svědčí o nedostatečném uspořádání a odlišení myšlenek

Záhlaví a zápatí

Zápatí obsahuje stránkování arabskými číslicemi nejčastěji na středu (anebo na nesvázaném okraji stránky). Na první straně písemné práce číslici zpravidla nezobrazujeme.

Záhlaví v odborném textu spíše nepoužíváme.

Uvozovky

V českém textu je třeba psát české uvozovky, které vypadají „takto“ (jakoby číslice 9966) Chybné jsou „anglické“ (jakoby číslice 6699), «francouzské», »ruské«, nebo "strojopisné" a jejich vzájemné kombinace.

Uvozovky se používají v těchto případech:

přímá řeč

citace

zvýraznění slova:

a) vysvětlení významu slova: *Marginální znamená „okrajový“.*

b) distance, ironie apod.: *Ve hře lze využít některé „cheaty“. Otec svého syna „odměnil“ pohlavkem.*

Jednoduché uvozovky jsou ‚tyto‘ (jakoby číslice 96), chybné jsou ‚akcenty‘, ‚strojopisné‘, anebo `zpětné` a jejich vzájemné kombinace. Jednoduché uvozovky použijeme, pokud máme uvozovky v uvozovkách. Příklad: *Řekl: „A on mi na to odpověděl, že jsem ‚samolibý‘!“*

Mezery

Slova (i jednoznaková) či číslice oddělujeme pauzami.

Za interpunkčními znaménky „“, „“, „?“, „!“ a „:“ píšeme vždy mezeru, před nimi však nikoli (Výjimku tvoří text v závorkách.)

Nezlomitelná mezera

nezlomitelná mezera (ve wordu: Ctrl+Shift+Space) se píše mezi:

- jednoznačnou předložkou či spojkou a následujícím slovem
- iniciálou a příjmením, zkratkou titulu a příjmením
- číslem a fyzikální jednotkou

Spojovník, pomlčka

Spojovník používáme pro spojení částí složeného slova, nebo číselného vyjádření od-do, a to vždy bez mezer: např. česko-italský slovník, zemědělsko-lesnické otázky, okres Plzeň-jih, strana 5-8.

Pomlčka odděluje slova nebo větné celky a je ohraničena mezerami: zápas Sparta – Slavia, dálnice Praha – Brno

1/l, 0/O

Malé písmeno „l“ není číslicí „1“, velké písmeno „O“ není číslicí „0“

Viz a srov.

„viz“ – používáme při odkazu na zdroje, ze kterých čerpáme, ve kterých je tedy téma pojato stejně jako v mém textu

„srov.“ – odkaz na zdroj, který uvádí jiný výklad než je ten v mém textu

Vynechání pasáže z citovaného textu:

Pomocí „ (...) “ – vždy s mezerami po stranách.

Tento tradiční přístup k literatuře zůstává podle Dentona v platnosti i v myšlení teoretiků

Májového hnutí: „ (...) velká část moderního čínského myšlení je motivována touhou obnovit ‘bezešvé spojení’ mezi individuem, textem a světem (...) “ (Denton 1996, s. 33).

Uvádění čínských slov:

V této práci se budu zabývat problémem „politiky plánované porodnosti“ (*jìhuà shēngyù zhèngcè* 计划生育政策).

Ale: V Číně se objevil Mao Zedong. (vlastní jména nejsou v kurzivě)